

spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré uvedená spotrebiteľská zmluva odkazuje (napr. Všeobecné obchodné podmienky, sadzovník poplatkov, cenník, výpis z účtu, platobnú históriu a pod.). Predloženie uvedených listinných dôkazov je nevyhnutné pre následné posúdenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a pre celkové posúdenie uplatneného nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Skúmanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predpokladom posúdenia prípustnosti návrhu podľa § 3 ods. 6 písm. b) ZoUK. V prípade, ak všetky potrebné listiny nie sú pripojené k návrhu, súd dodatočne žalobcu vyzýva na ich predloženie a až následne (v prípade nepreukázania odôvodnenosti návrhu) návrh žalobcu odmietne.

Judikatúra:

■ **Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. augusta 2010, sp. zn. 4 Obo 50/2010:** Právnická osoba, ktorá má organizačnú zložku zapísanú ako odštepny závod v obchodnom registri, sa aj v spore, ktorý sa týka tohto odštepného závodu, označuje ako účastník konania uvedením obchodného mena. Právnym dôsledkom zriadenia organizačnej zložky a jej zápisu do obchodného registra je vznik oprávnenia konať v mene podnikateľa voči tretím osobám. Odštepny závod musí v obchodnom styku používať obchodné meno podnikateľa a dodatok, že ide o odštepny závod, pretože napriek zápisu do obchodného registra nezískava právnu subjektivitu.

■ **Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. februára 2010, sp. zn. 4 Cdo 35/2009:** Z citovaných častí ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní potom vyplýva, že v čase po vyhlásení konkurzu síce úpadca nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania či procesnú spôsobilosť podľa procesného práva, tieto jeho spôsobilosti sú však obmedzené právnou úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v rámci hmotného i procesného práva prenáša na inú osobu, a to na správcu konkurznej podstaty. Preto je to len správca, ktorý môže po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a je to tiež len on, kto môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty, alebo takých nárokov, ktoré sú čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (teda spory, v ktorých nebyť vyhláseného konkurzu by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca).

§ 5

Odstraňovanie vád návrhu

(1) Ak sú v návrhu chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávne, v dôsledku ktorých je návrh nejasný, súd vyzve toho, kto návrh podal, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávne odstránil a poučí ho, že inak návrh odmietne.

(2) Chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti sa musia odstrániť prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, inak sa na opravu neprihliada.

Súvisiace ustanovenia:

§ 4, § 5, § 6, § 12, § 15

Súvisiace predpisy:

§ 127 až 129 CSP; § 23 zákona o e-Governmente

K ods. 1

Návrh na vydanie platobného rozkazu musí spĺňať zákonom ustanovené náležitosti, a teda údaje ním vyžadované (§ 4 ZoUK, § 127 a nasl. CSP). O vadách návrhu tak možno hovoriť, keď návrh nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti, pričom môže ísť o vady spôsobujúce neúplnosť, nesprávnosť návrhu. Neúplnosť návrhu znamená, že návrh neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Nesprávnosť môže byť spôsobená jednak chybou v písaní, ako aj inou vadou týkajúcou sa obsahu návrhu. Ak súd po preskúmaní návrhu na vydanie platobného rozkazu zistí, že návrh obsahuje chyby v písaní, resp. iné zrejme nesprávnosti, ktoré robia návrh nejasným, vyhotoví písomnú výzvu, v ktorej vyzve žalobcu na odstránenie chýb alebo nesprávností. Vo výzve súd špecifikuje, aké chyby v písaní alebo aké nesprávnosti sú uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu a zároveň poučí podávateľa návrhu o tom, že ak v zákonnej lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy chyby alebo nesprávnosti nebudú odstránené, súd návrh odmietne. Najčastejším prípadom, keď súd vyzýva na odstránenie chýb v písaní, je nesprávne označenie subjektov (v časti mena, priezviska, obchodného mena, dátumu narodenia, rodného čísla, identifikačného čísla), nevyplnenie úplnej adresy subjektov, nesúlad údajov uvedených v návrhu v porovnaní s prílohami (zväčša s priloženou zmluvou), uplatňovanie úrokov z omeškania už odo dňa splatnosti faktúry, rozpor skutočností uvedených v jednotlivých poliach formulára s opisom skutočností (napr. výška uplatneného nároku v časti istiny, úroku z omeškania). Ak by iné podanie ako návrh na vydanie platobného rozkazu neobsahovalo náležitosti podania, súd s poukazom na § 15 ods. 1 ZoUK subsidiárne použije Civilný sporový poriadok, konkrétne § 128 a 129 CSP. Ako príklad možno uviesť podanie odporu žalovaným, ktorý tento nepodpíše. Súd ho následne s poukazom na § 129 CSP vyzve, aby ho opravil alebo doplnil v lehote nie kratšej ako desať dní, a zároveň žalovaného poučí o následku nedoplnenia a neopravenia, t. j. o odmietnutí odporu podľa § 12 ods. 1 písm. a) ZoUK v spojení s § 129 ods. 3 CSP.

K ods. 2

Za účelom odstránenia chýb v písaní alebo nesprávností je nevyhnutné, aby žalobca, resp. jeho zástupca chyby odstránil prostredníctvom na to určeného elektronického formulára označeného ako „Oprava návrhu na vydanie platobného rozkazu“. V predmetnom formulári postačuje, ak sú vyplnené údaje o subjekte, ktorý opravu vykonáva, a následné vykonanie opravy v príslušnej časti formulára, napríklad ak bola nesprávne uvedená výška istiny, postačuje oprava jej výšky a uvedenie v časti formulára „Opis skutočností, z ktorých vyplýva uplatňovaný peňažný nárok“, akú opravu subjekt vykonal. Nie je potrebné, aby pri vykonávaní opravy bol opätovne vyplnený celý formulár. Zároveň je však nevyhnutné neopomenúť, že formulár „Oprava návrhu na vydanie platobného rozkazu“ je taktiež potrebné poslať elektronicky do elektronickej schránky súdu, ako aj to, že formulár musí byť autorizovaný v zmysle zákona o e-Governmente. V prípade, ak by žalobca, resp. jeho zástupca nevykonal opravu návrhu prostredníctvom na to určeného formulára, súd na opravu neprihliada. Ak žalobca, resp. jeho zástupca napriek výzve súdu chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti návrhu neodstráni, súd odmietne návrh na vydanie platobného rozkazu s poukazom na § 6 ods. 1 písm. c) ZoUK.

Judikatúra:

■ **Nález Ústavného súdu SR z 27. októbra 2004, sp. zn. II. ÚS 174/04:** Výklad a použitie § 43 ods. 1 a 2 OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonitosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonitosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonitosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

■ **Nález Ústavného súdu SR z 20. apríla 2010, sp. zn. III. ÚS 108/2010:** Ak všeobecný súd uloží účastníkovi občianskoprávneho konania doplniť také údaje v žalobe, ktoré procesný kódex obligatórne nepožaduje, tieto okolnosti nemôžu byť na ujmu tohto účastníka a ani dôvodom na odmietnutie žalobného návrhu v merite veci.

■ **Nález Ústavného súdu SR z 19. júna 2013, sp. zn. I. ÚS 223/2013:** Poučovaciu povinnosť súdu nemožno vo všeobecnosti vykladať tak, že by mal súd poučovať účastníkov o hmotnom práve, pretože potom by už nešlo o odstraňovanie väd podania, ktoré bráni

prerokovaniu a rozhodnutiu veci, ale išlo by o radu účastníkovi, ako by mal postupovať, aby bol prípadne vo veci úspešný. To by znamenalo *inter alia* tiež porušenie práva účastníka na rovnaké postavenie v prebiehajúcom súdnom konaní.

■ **Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 143/2006, ZSP 84/2006:** Vadu návrhu na začatie konania (žaloby) nemožno zamieňať za nedostatok v podmienkach konania. Pokiaľ procesný úkon účastníka konania obsahuje zjavnú nesprávnosť, ktorej odstránenie nevyžaduje značnú procesnú aktivitu súdu (napr. rozsiahle dokazovanie), súd je povinný dať účastníkovi možnosť túto nesprávnosť napraviť ďalším procesným úkonom. Opak by bol ničím neodôvodnený formalistický a svojvoľný postup, ktorý je v rozpore s princípom materálnej spravodlivosti, reprezentovaným čl. 1 Ústavy SR a ustanovením § 1 a § 117 ods. 1 OSP, a tým aj v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

■ **R 46/2005:** Pokiaľ žalobca označí žalovanú právnickú osobu nepresne tak, že neuvedie správne jej sídlo, hoci niet pochyb o tom, kto je podľa § 90 OSP žalovaným, ide len o vadu žaloby, ktorú súd odstráni buď sám, alebo postupom podľa ustanovenia § 43 OSP (*pozn. autorov - v súčasnosti § 129 CSP*).

■ **R 47/2000:** Súd môže účastníka konania vyzvať aj na odstránenie takej vady konania, ktorá pokračovaniu v konaní síce nebráni, ale pre ďalší priebeh konania je to účelné. Ak účastník takejto výzvy nevyhovie, konanie nemožno zastaviť, pretože nejde o vadu, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať.

§ 6

Odmietnutie návrhu

(1) Súd odmietne návrh, ak

- a) návrh nie je prípustný,
- b) uplatňovaný nárok nemožno odôvodnene predpokladať alebo
- c) chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti návrhu neboli napriek výzve súdu podľa § 5 ods. 1 odstránené.

(2) Proti rozhodnutiu o odmietnutí návrhu je prípustná sťažnosť.

(3) Odmietnutie návrhu nie je prekážkou na opätovné uplatnenie nároku podľa tohto zákona alebo na jeho uplatnenie podľa Civilného sporového poriadku.

Súvisiace ustanovenia:

§ 3 ods. 4, 6 a 7, § 5 ods. 1, § 15 ods. 6

Súvisiace predpisy:

§ 1 ods. 1 a 2 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve; § 122, § 239 a nasl., § 262 ods. 1 a 2 CSP; § 32 ods. 5 zákona o e-Governmente

K ods. 1

Ustanovenie § 6 ZoUK určuje tri skutočnosti spôsobujúce, že súd návrh na vydanie platobného rozkazu uznesením odmietne.

Prvým z prípadov je neprípustnosť návrhu. Dôvody neprípustnosti ustanovuje zákon o upomínacom konaní v § 3 ods. 6 a 7, pričom sme ich podrobnejšie rozobrali v predchádzajúcich častiach (pozri komentár k § 3 ods. 6 a 7).

Ďalším dôvodom na odmietnutie návrhu je skutočnosť, že žalobcom uplatnený nárok nie je možné odôvodnene predpokladať. Kedy možno uplatňovaný nárok odôvodnene predpokladať, definoval zákonodarca v § 3 ods. 4 ZoUK, a to tak, že nárok vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Rozhodnutie, či nárok vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu, závisí plne od posúdenia konajúceho súdu. Keďže v upomínacom konaní v zmysle § 15 ods. 6 ZoUK koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, táto otázka závisí od jeho uváženia. V prípade podanej sťažnosti proti rozhodnutiu o odmietnutí návrhu to, či nárok bolo možné odôvodnene predpokladať, posúdi opätovne zákonný sudca. Zákonodarca však v uvedenom ustanovení túto úvahu okliešťa v prípadoch, ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami. V takom prípade zákon hovorí, že nárok možno odôvodnene predpokladať aj vtedy, ak žalobca k návrhu pripojí len faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného, a v návrhu vyhlási, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Kto patrí medzi účtovné jednotky, definuje zákon č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v § 1. Podľa § 1 ods. 2 sa osoby podľa odseku 1 písm. a) považujú za účtovnú jednotku. Sú nimi (§ 1 ods. 1 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve):

1. právnické osoby, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky,
2. zahraničné osoby, ak na území Slovenskej republiky podnikajú alebo vykonávajú inú činnosť podľa osobitných predpisov,
3. fyzické osoby, ktoré podnikajú alebo vykonávajú inú samostatnú zárobkovú činnosť, ak preukazujú svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov podľa osobitného predpisu (zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov) s výnimkou fyzických osôb, ktoré vedú daňovú evidenciu podľa osobitného predpisu (§ 6 ods. 11 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov).

Posledným z dôvodov odmietnutia návrhu je neodstránenie chýb v písaní alebo iných zrejmych nesprávnosti návrhu napriek výzve súdu podľa § 5 ods. 1 ZoUK. K odmietnutiu návrhu z dôvodu neodstránenia vád dochádza vždy až po predchádzajúcej výzve súdu. Návrh, ktorý obsahuje chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti, súd odmietne v prípadoch, ak:

- žalobca nepodá vôbec opravu vád návrhu,

- túto opravu síce podá, no oneskorene,
- uskutoční podanie po lehote spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškanej lehoty a tejto žiadosti súd nevyhovie alebo
- podanie nebude uskutočnené prostredníctvom na to určeného elektronického formulára „Oprava vád návrhu na vydanie platobného rozkazu“.

Pri poslednom z uvedených prípadov je dôležité upozorniť na to, že aj keď to zákonodarca výslovne v časti zákona o odstraňovaní vád neuvádza, je okrem použitia predpísaného elektronického formulára nevyhnutné, aby bol formulár podaný výlučne elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu a zároveň bol autorizovaný podľa zákona o e-Governmente. Požiadavka elektronického autorizovaného podania vyplýva z účelu celého zákona o upomínacom konaní ako prevažne elektronického konania, ktorý sa následne preniesol aj do § 15 ods. 3, keď ustanovuje, že na podania žalobcu v konaní sa prihliada len vtedy, ak sú uskutočnené elektronickými prostriedkami a sú autorizované podľa osobitného predpisu. Ak ktorákoľvek z týchto podmienok nie je splnená, na opravu sa nebude prihliadať, t. j. bude na ňu nazerané akoby nebola nikdy podaná, súd počká do prípadného uplynutia lehoty na jej podanie a návrh odmietne.

Uvedené neplatí v situáciách, keď z objektívnych dôvodov nemohol žalobca podať opravu návrhu elektronicky prostredníctvom na to určeného elektronického formulára. Ide o prípady nefunkčnosti portálov verejných elektronických služieb súdnictva, keď žalobca nijakým spôsobom nezavinil nefunkčnosť týchto elektronických služieb a nemôže ju ovplyvniť. Keďže zákon v tomto prípade neumožňuje použitie alternatívneho spôsobu podania opravy vád, prichádzajú do úvahy dve možnosti, ako vzniknutú situáciu riešiť. Prvou možnosťou je, že žalobca môže uskutočniť podanie hneď v nasledujúci deň po dni, kedy nastal, resp. skončil výpadok systému, ktoré zašle súdu spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškanej lehoty. Ak súd zistí, že v daný deň skutočne nastal výpadok Ústredného portálu verejnej správy, nemal by rozhodnúť inak ako tak, že odpustí zmeškanú lehotu subsidiárne podľa § 122 CSP a podanú opravu vád bude považovať za podanú včas. Druhou alternatívou je, že žalobca uskutoční podanie akýmkoľvek iným spôsobom tak, aby lehota na uskutočnenie tohto úkonu zostala zachovaná, pričom v tomto podaní poukáže na dôvody podania inak ako predpísaným spôsobom a následne po obnovení funkčnosti systému doplní predmetné podanie aj v zákonom predpísanej forme. Máme za to, že na každú z uvedených alternatív by mal súd prihliadať, inak by mohlo byť jeho rozhodnutie vnímané ako upretie práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

Na záver tejto časti je len „akási“ úvaha týkajúca sa dôvodov odmietnutia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Napriek tomu, že dôvodov, keď musí súd návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnuť, je veľa, do budúca by bolo vhodné považovať o rozšírení dôvodov odmietnutia o jeden zásadný, ktorým je neprejedateľnosť nároku v skrátrenom upomínacom konaní. V rozhodovacej činnosti Okresného súdu Banská Bystrica sa totiž vyskytlo síce mizivé, ale podstatné percento sporov, ktoré konajúci vyšší súdni úradníci považovali za neprejedateľné v upomínacom konaní. Tento problém sa týka sporov, ktoré je z podstaty veci priam nutné prejednať na pojednávaní a najmä vykonať o nich dokazovanie. Ako príklad možno uviesť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pri ktorom síce nie je problém posúdiť právny dôvod vzniku nároku, no zásadný problém vzniká pri posúdení jeho výšky.

K ods. 2

Súd návrh odmietne uznesením, ktoré vydá podľa § 15 ods. 6 ZoUK vyšší súdny úradník. Ako proti všetkým uzneseniam vydaným vyšším súdnym úradníkom, ktoré je potrebné doručiť, aj v tomto prípade je proti rozhodnutiu prípustná sťažnosť. Osobitné ustanovenia o podaní sťažnosti zákon o upomínacom konaní neobsahuje, preto je potrebné subsidiárne použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 15 ods. 1), ktoré upravujú podanie sťažnosti.

Podľa § 239 a nasl. CSP je sťažnosť prípustná proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, pričom sťažnosť len proti dôvodom uznesenia sa nepripúšťa. Subjektom oprávneným podať sťažnosť je vo všeobecnosti ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, t. j. v upomínacom konaní po odmietnutí návrhu na vydanie platobného rozkazu je týmto subjektom žalobca, príp. jeho zástupca. Ak na strane žalobcu vystupuje viacero subjektov, je nevyhnutné skúmať, či žalobcovia spolu tvoria samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo. V prípade podania sťažnosti len jedným zo subjektov na strane žalobcu alebo len časťou subjektov na strane žalobcu, ktorí spolu tvoria samostatné spoločenstvo, sa sťažnosť bude posudzovať len vo vzťahu k tomuto, resp. týmto subjektom, a v prípade vyhovievania sťažnosti sa v konaní bude pokračovať len s týmito subjektmi. U ostatných žalobcov tvoriacich samostatné spoločenstvo na strane žalobcu, ktorí sťažnosť nepodali, nadobudne uznesenie o odmietnutí návrhu právoplatnosť. Pri nerozlučnom spoločenstve bude sťažnosť jedného zo žalobcov platiť i pre ostatných, teda bude podaná vo vzťahu ku všetkým žalovaným (§ 77 ods. 1 CSP, veta za bodkočiarkou).

Lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia uznesenia. Pisomnosti sa žalobcom, príp. ich právnym zástupcom doručujú prevažne elektronicky.

Vyplýva to jednak z charakteru upomínacieho konania ako prevažne elektronického konania, z povinnosti súdu ako orgánu verejnej moci komunikovať so subjektmi, ktoré majú dobrovoľne aktivovanú a povinne aktivovanú elektronickú schránku, výlučne elektronicky, ako aj z nutnosti žalobcu mať aktivovanú elektronickú schránku v upomínacom konaní.

K počítaniu lehôt pri elektronickom doručovaní pozri aj komentár k § 12 ods. 1 ZoUK na s. 85 a nasl.

Tu vzniká otázka, ako postupovať v prípade, ak žalobca, resp. ani jeho právny zástupca nemá aktivovanú elektronickú schránku, a z toho dôvodu bol jeho návrh na vydanie platobného rozkazu odmietnutý [§ 3 ods. 7 písm. b) ZoUK]. Ak nastane takáto situácia, nie je vhodné zasielať vydané uznesenie žalobcovi elektronicky, pretože nie je zrejmé, či a kedy si tento svoju elektronickú schránku aktivuje. Aby nebolo žalobcovi v týchto prípadoch upreté právo na spravodlivý proces, v ktorom bude aspoň snaha predmetné uznesenie doručiť tak, aby sa o ňom adresát dozvedel a mohol sa proti nemu brániť, súd by mal doručiť uznesenie o odmietnutí v listinnej podobe prostredníctvom pošty.

Iná situácia nastáva u právnických osôb, ktoré od 1. júla 2017 majú povinnosť mať elektronickú schránku aktivovanú na účely doručovania. Keďže ich elektronické schránky sú označené od tohto dátumu ako aktivované, súd nedokáže zistiť a vzhľadom na zákonom ustanovenú povinnosť týchto subjektov ani nemá zisťovať, či adresát elektronickú schránku navštevuje, alebo nie. Doručenie písomností do vlastných rúk sa potom realizuje prostredníctvom elektronickej schránky s fikciou doručenia, t. j. bez ohľadu na to, či sa o doručení tejto správy do elektronickej schránky adresát dozvie, alebo nie.⁵

Miestom podania sťažnosti je súd, ktorý napadnuté uznesenie vydal, t. j. Okresný súd Banská Bystrica, ktorému je sťažnosť možné podať tak elektronicky, prostredníctvom poštovej prepravy, ako aj osobne. Ak žalobca podá sťažnosť na inom nepríslušnom súde alebo na inom orgáne verejnej moci, tento je povinný doručiť písomnosť príslušnému súdu, no riziko, či tak stihne urobiť v lehote na podanie tejto sťažnosti, znáša podávajúci - okrem prípadov nesprávneho poučenia súdu o možnosti podať sťažnosť.

Pokiaľ ide o obsahovú stránku, v sťažnosti by okrem všeobecných náležitostí podania, t. j. ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa

⁵ Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručenú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nezdozvedel.

týka, čo sa ním sleduje a podpisu, mala byť informácia, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

Ak podá sťažnosť ten, kto je na to oprávnený, a sťažnosť je zároveň podaná včas, podanie má suspenzívny účinok, t. j. uznesenie o odmietnutí návrhu na vydanie platobného rozkazu nenadobúda právoplatnosť. O podanej sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie v podobe zákonného sudcu, ktorému bola vec rozvrhom práce pridelená na prejednanie a rozhodnutie. Tento rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

K ods. 3

Posledný odsek komentovaného ustanovenia umožňuje v situáciách, keď súd návrh na vydanie platobného rozkazu odmietol, opätovné uplatnenie nároku podľa zákona o upomínacom konaní alebo jeho uplatnenie podľa Civilného sporového poriadku. Dôvodom výslovného uvedenia tohto ustanovenia v zákone je nevyhnutnosť rešpektovať právo na súdnu ochranu v prípadoch, v ktorých by po odstránení dôvodov odmietnutia bolo možné nárok úspešne uplatniť opätovne v upomínacom konaní, ale aj v situáciách, keď síce vždy dôjde k odmietnutiu návrhu v upomínacom konaní, ale návrh možno prejednať a rozhodnúť v konaní podľa Civilného sporového poriadku (napr. uplatnenie nároku zo zmenky voči fyzickej osobe, nemožnosť doručovať žalovanému v upomínacom konaní do cudziny). Odmietnutie návrhu v upomínacom konaní teda nepredstavuje prekážku rozhodnutej veci. V dôvodovej správe k zákonu o upomínacom konaní je uvedené, že pri odmietnutí návrhu nepôjde o *res iudicata* a takéto odmietnutie návrhu znamená iba to, že návrh nie je prejednateľný v upomínacom konaní. Ako už bolo načrtnuté, toto tvrdenie nie je bez výnimiek. Niektoré z dôvodov, pre ktoré musí súd v upomínacom konaní návrh odmietnuť, je možné odstrániť ďalším konaním žalobcu. Sú to napríklad prípady nesprávneho podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (bez použitia elektronického formulára, bez platnej autorizácie a pod.) alebo dôvod odmietnutia založený na tom zákonnom ustanovení, podľa ktorého žalovaný musí byť na zaplatenie nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu.